

Bài học Kinh Thành
dành cho

GIA ĐÌNH

Scott
Hanks

Dịch giả:
David Tô &
Phục Hưng

NHÀ XUẤT BẢN ĐÀ NẴNG

Giới thiệu

Thể chế đầu tiên được Đức Chúa Trời thiết lập là gia đình. Chính nhờ sự dẫn dắt và phước lành của Chúa mà chúng ta có được một gia đình hạnh phúc và kết quả. Thi Thiên 127:1 chép rằng: *“Nếu Đức Giê-hô-va không cất nhà thì thợ xây có lao nhọc cũng luống công.”* Các bài học trong cuốn sách này được thiết kế để bàn về 31 khía cạnh của gia đình. Dường như mưu kế tấn công của Sa-tan vào các gia đình đang ngày càng nguy hiểm hơn. Mục sư Vance Havener từng nói rằng: *“Mỹ là một nơi thảm họa về lĩnh vực gia đình. Các chiếc xe hơi lái gia đình ra khỏi tổ ấm, còn truyền thông thì mang cả thế gian vào gia đình.”* Không còn nghi ngờ gì nữa, các gia đình đang bị phá hủy từ trong ra ngoài. Mục tiêu cuối cùng của mái ấm gia đình là sản sinh ra những người trẻ được cứu và đầu phục Chúa để họ lớn lên phục vụ Ngài mỗi ngày. Mong rằng cuốn sách nhỏ này sẽ giúp bùng sáng ý nghĩ này, dẫn đến hành động để hoàn thành ý muốn của Ngài!

Scott Hanks

Lu-ca 1:37

Mục Lục

Thẩm Quyền.....	1
Người Chồng.....	2
Người Vợ.....	3
Lời Nói.....	4
Ông Bà.....	5
Bạn Bè Của Cha.....	6
Người Cha.....	7
Người Mẹ.....	8
Con Cái.....	9
Huấn Luyện.....	10
Lễ Bái Gia Đình.....	11
Làm Việc Nhóm.....	12
Trách Nhiệm.....	13
Giáo Dục.....	14
Lịch Trình.....	15
Thói Quen Và Ham Muốn.....	16
Cha Và Mẹ Khi Về Già.....	17
Sự Tôn Trọng.....	18
Giao Tiếp.....	19
Quả Trách.....	20
Roi Vọt.....	21
Hỏi Và Trả Lời.....	22
Truyền Dạy Con Cái.....	23
Sự Nhóm Lại.....	24
Sự Cứu Rỗi Gia Đình.....	25
Dè Giữ.....	26
Phục Vụ Chúa.....	27
Người Con Trai Hoang Đàng.....	28
Anh Em Trai.....	29
Chị Em Gái.....	30
Ai Được Ban Cho Nhiều Sẽ Bị Đòi Lại Nhiều.....	31

Thẩm Quyền

Hê-bơ-rơ 13:17:
**“Hãy vâng lời
những người lãnh
đạo anh em và
thuận phục họ.”**

Ý nghĩa: Mặc dù câu này là được viết liên hệ đến các mục sư, nó có thể được áp dụng cho bất kỳ thẩm quyền nào mà Đức Chúa Trời đặt để trong cuộc sống của chúng ta. “Những người lãnh đạo” nghĩa là những người cai quản, chỉ huy hoặc đứng ở vị trí thẩm quyền. Trong gia đình, cha và mẹ là người có thẩm quyền. Châm Ngôn 1:8 và Châm Ngôn 6:20 nói về những luật lệ và mạng lệnh của cha mẹ.

Áp dụng: Đức Chúa Trời thiết lập thứ tự thẩm quyền rõ ràng. Trong Hội Thánh, đứng đầu sẽ là Chúa Jêsus, sau đó là mục sư, các chấp sự và dân sự. Trong gia đình, đứng đầu vẫn là Chúa Jêsus, sau đó là cha, mẹ và con cái. Khước từ thẩm quyền là khước từ Chúa. Khi con cái Y-sơ-ra-ên nổi loạn chống lại Môi-se, họ thực ra đang phản nghịch Đức Chúa Trời (Xuất Ai Cập Ký 16:8). Dân Y-sơ-ra-ên cũng làm như vậy với tiên tri Sa-mu-ên (I Sa-mu-ên 8:7). Tuân theo những thẩm quyền mà Chúa đặt để trong cuộc sống của chúng ta mới thực sự là vâng phục Chúa!

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Sáng Thế Ký 3:16; I Cô-rinh-tô 11:3; 12:18, 28; Ê-phê-sô 6:1-3; Cô-lô-se 3:20

1. Thứ tự thẩm quyền đúng là gì?

2. Khước từ thẩm quyền thực ra là khước từ ai?

3. Đức Chúa Trời đặt để những thẩm quyền nào trong cuộc sống của bạn?

**“Lúc cần để dạy sự vâng phục thẩm quyền là trong củi gỗ,
chứ không phải trong song sắt.”**

Người Chồng

Ê-phê-sô 5:29 “Vi không hề có người nào ghét chính thân mình, nhưng nuôi nấng, chăm sóc nó như Đấng Christ đối với Hội Thánh”

Ý nghĩa: Người chồng là trụ cột gia đình. Trách nhiệm chính của anh ta đối với vợ là yêu thương cô ấy. Có một số phần Kinh Thánh khác nhau nói rằng một người chồng phải tôn trọng, gắn bó, nuôi dưỡng, trân trọng, cai quản, cầu nguyện, làm gương, thấu hiểu, không được cay nghiệt hay cộc cằn với vợ. Tuy nhiên, có nhiều điều răn dạy người nam phải yêu vợ. Loại tình yêu thương dành cho người vợ là cùng loại tình yêu mà Đấng Christ đã bày tỏ cho chúng ta.

Áp dụng: Đàn ông thường ít tình cảm hơn phụ nữ. Đó là lý do tại sao Đức Chúa Trời nhấn mạnh với đàn ông rằng họ phải yêu vợ mình. “Yêu” nghĩa là thỏa lòng với cô ấy, và đối xử với cô ấy bằng tình cảm. Tình yêu là một hành động hơn là một cảm xúc (I Giăng 3:18). Có hai cách mà Đức Chúa Trời phán rằng một người nam phải yêu vợ mình. Thứ nhất, người ấy phải yêu vợ mình như Đấng Christ đã yêu Hội Thánh (Ê-phê-sô 5:25), và thứ hai, người ấy phải yêu vợ như chính thân thể mình (Ê-phê-sô 5:28).

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Sáng Thế Ký 2:24; Châm Ngôn 5:18, 19; Ê-phê-sô 5:25-33; Cô-lô-se 3:19; I Phi-e-rơ 3:7

1. Trách nhiệm chính của người chồng đối với vợ là gì?

2. Người chồng yêu vợ mình qua hai cách nào?

3. Làm thế nào người chồng có thể bày tỏ tình yêu của mình dành cho vợ?

“Nơi nào tình yêu ngự trị, đời sống vợ chồng sẽ ngập tràn niềm vui, dù giàu hay nghèo.”

Người Vợ

Ê-phê-sô 5:22:
**“Hỡi người làm
vợ, hãy thuận phục
chồng như thuận
phục Chúa.”**

Ý nghĩa: Trong ngữ cảnh này, Đức Chúa Trời đang phán dạy Hội Thánh của Ngài phải thuận phục Ngài. Từ “thuận phục” có nghĩa là thuộc cấp dưới, vâng lời, ở dưới quyền, hoặc chịu phục. Đức Chúa Trời minh họa thẩm quyền của Ngài trên Hội Thánh qua mối quan hệ vợ chồng. Giống như Đức Chúa Trời không tỏ ra thô lỗ hoặc xem nhẹ nàng dâu của Ngài, thì người chồng cũng như thế đối với vợ mình. Người vợ thì phải thuận phục, hay đặt mình dưới sự lãnh đạo của chồng.

Áp dụng: Người ta nói rằng bất cứ thứ gì có hai đầu đều là quái vật. Trong gia đình phải có một người đứng đầu. Mặc dù cha mẹ cùng nhau lãnh đạo nhưng người chồng vẫn là người đứng đầu gia đình (Ê-phê-sô 5:23). Khi con người sa ngã trong vườn địa đàng, một phần của lời rủa sả trên người nữ đó là “và chồng sẽ cai trị con” (Sáng Thế Ký 3:16). Mặc dù người vợ phải tôn kính, thể hiện lòng nhân từ và yêu thương chồng mình, nhưng trách nhiệm chính của người vợ là thuận phục chồng.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Ê-phê-sô 5:22-24; Cô-lô-se 3:18; I Phi-e-rơ 3:1-6

1. Thứ tự thẩm quyền đúng là gì?

2. Khước từ thẩm quyền thực ra là khước từ ai?

3. Đức Chúa Trời đặt để những thẩm quyền nào trong cuộc sống của bạn?

“Khi một người biết thuận phục Chúa, thì việc thuận phục những người ở trên mình không còn là vấn đề nữa.”

Lời Nói

Châm Ngôn 16:24:
**“Lời nói ân hậu
giống như tàng ong,
ngon ngọt cho tâm
hồn và khỏe mạnh
cho xương cốt.”**

Ý nghĩa: Từ “ân hậu” có nghĩa là dễ chịu hoặc vui thích. Vì sống chết do nơi quyền của lưỡi (Châm Ngôn 18:21), nên lời nói có thể xây dựng hoặc phá đổ gia đình. Thông thường, sự khác biệt duy nhất giữa một gia đình hạnh phúc hay tranh chiến là những lời được nói ra. Lời nói ân hậu vừa ngọt ngào vừa tốt cho sức khỏe. Chúng có vị ngon và chúng là một loại thuốc hay.

Áp dụng: Gia-cơ 3 là chương hay nhất trong Kinh Thánh dạy dỗ về cái lưỡi. Mọi điều chúng ta nói đều cần có ân huệ (Cô-lô-se 4:6). Thật không may, chúng ta lại ít tỏ ra tử tế với những người gần gũi với chúng ta. Nhiều khi con người thật của bạn được thể hiện ở nhà với gia đình chứ không phải ở chốn công cộng với bạn bè. Nhưng việc cứ tuôn mọi thứ muốn nói ra với gia đình chúng ta thì cũng ngu ngốc như việc tuôn chúng ra với bạn bè mình vậy (Châm Ngôn 29:11). Những lời nói ân hậu sẽ tạo nên một mái ấm ngọt ngào và lành mạnh.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Thi Thiên 19:14; 141:3; Châm Ngôn 8:8; 10:19; 15:1; 26; 29:20; Truyền Đạo 5:3; Ma-thi-ơ 12:36; I Ti-mô-thê 6:4; Gia-cơ 3:2

1. Tôi có thể nói những lời ân hậu nào để giúp đỡ gia đình mình?

2. Phân đoạn nào trong Kinh Thánh dạy về cái lưỡi?

3. Từ “ân hậu” có nghĩa là gì?

“Chính những cuộc trò chuyện vào những lúc chúng ta không thể kiểm chế được đó sẽ bày tỏ tính cách thực sự của chúng ta.”

Ông Bà

Châm Ngôn 17:6:
**“Vương miện người
già, ấy là đàn con
cháu, còn vinh dự
của con cháu, ấy là
bậc cha ông.”**

Ý nghĩa: Con cháu là một vương miện vinh quang đối với ông bà. Bạn là bậc cha mẹ như thế nào sẽ được thể hiện ở những đứa cháu của bạn. Giống như người cha là trang sức đẹp đẽ cho con trai, thì con cháu đối với ông bà cũng vậy. Cách một bậc cha mẹ nuôi dạy con cái ngay bây giờ sẽ quyết định cháu của người đó sau này có là vương miện của người đó hay không! Vinh quang của ông bà không đến từ tuổi già, mà là từ việc ăn ở ngay lành (Châm Ngôn 16:31)

Áp dụng: Bà của Ti-mô-thê là một tấm gương sáng về người đã truyền đức tin cho cháu mình (II Ti-mô-thê 1:5). Vì đức tin của bà, Ti-mô-thê trở nên vương miện cho bà. Con cháu nên cố gắng trở thành một vương miện đẹp đẽ vinh quang cho ông bà của mình. Và vương miện đẹp đẽ đó chính là một đời sống tin kính và phụng sự Đức Chúa Trời. Tất cả ông bà đều thích khoe về những đứa cháu của mình khi chúng ăn ở ngay lành!

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Gióp 42:16; Thi Thiên 78:3-7; 127:3-5

1. Vương miện của người già là gì?

2. Bà của Ti-mô-thê tên là gì?

3. Bà của Ti-mô-thê đã truyền lại điều gì cho con cháu để sau này chúng trở nên vương miện cho bà?

**“Người ta không thể biết được độ tuổi
của trái tim dựa trên độ bạc của tóc.”**

Bạn Bè Của Cha

Châm Ngôn 27:10:
**“Đừng từ bỏ bạn
của con hay bạn
của cha con;
trong ngày hoạn
nạn, đừng đi đến
nhà anh em mình,
vì anh em xa
không bằng láng
giềng gần.”**

Ý nghĩa: Từ “bạn” trong câu này có nghĩa là cộng sự, bạn đồng hành hoặc bạn đồng nghiệp. Không từ bỏ họ nghĩa là không xa cách hay khước từ họ. Bạn ở đây tức là người không cùng huyết thống. Có quan hệ họ hàng mang lại sự gắn kết tự nhiên giữa con người với nhau, nhưng tình bạn thì là sự gắn kết có chọn lọc. Chúng ta nên kết bạn với những người đã chọn làm bạn với cha mẹ mình.

Áp dụng: Trước khi chết, Đa-vít nhắc Sa-lô-môn hãy làm bạn với các con trai của Bát-xi-lai vì những gì ông đã làm cho Đa-vít (I Các Vua 2:7). Bạn bè của cha mẹ chúng ta sẽ lớn tuổi hơn và có lẽ không có nhiều điểm chung với chúng ta. Một điểm chung mà chúng ta có là cả hai đều yêu thương và tôn trọng cùng một người - là cha hoặc mẹ chúng ta. Bạn có

thể vâng lời và trở thành một phước lành bằng cách làm bạn với bạn của cha mình.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: II Sa-mu-ên 15:37; I Các Vua 4:5; Châm Ngôn 17:17; 18:24; 27:9

1. Một số bạn bè của cha mẹ bạn là ai?

2. Bạn có thể làm gì cho người bạn của cha mình?

3. Không “từ bỏ” bạn của cha nghĩa là gì?

“Chúng ta đang chệch hướng nếu nghĩ về tình bạn như một phương tiện để nhận - hơn là để cho đi.”

Người Cha

**I Tê-sa-lô-ni-ca
2:11: “Anh em
cũng biết, chúng
tôi đã đối xử với
từng người trong
anh em như cha
đối với con.”**

Ý nghĩa: Từ “cha” được nhắc đến hơn một nghìn lần trong Kinh Thánh. Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta và Ngài là tấm gương tốt nhất về một người cha cần phải như thế nào! Phân đoạn Kinh Thánh của chúng ta chỉ ra ba điều người cha làm cho con cái mình. Người cha khích lệ, tức là kêu gọi hoặc mời gọi; người cha an ủi, tức là đến gần và khuyến khích; và rồi người cha khuyên nài, nghĩa là làm nhân chứng hoặc làm chứng. Người cha phải lãnh đạo, hướng dẫn và chỉ đạo bằng lời nói và làm gương. Khích lệ, an ủi và khuyên nài đều là những cách người cha ảnh hưởng trên con cái mình.

Áp dụng: Cả ba điều trong phân đoạn Kinh Thánh của chúng ta đều liên quan đến lời nói của một người cha. Sức mạnh trong lời nói của người cha vẫn còn vang vọng đến các thế hệ tương lai. “Cha có nói” hay “Cha từng nói” là những cụm từ phổ biến cho thấy sức ảnh hưởng lâu dài của lời nói mà một người cha để lại. Người cha ở dưới quyền của Đức Chúa Trời trong trong thứ tự thẩm quyền trong gia đình. Do đó, chúng ta nên coi trọng những gì cha nói, dù dưới hình thức khích lệ, dạy dỗ hay sửa trị.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Thi Thiên 103:13; Châm Ngôn 3:12; 17:6; I Ti-mô-thê 5:1

1. Ba điều người cha nên làm đối với con cái là gì?

2. Dưới Chúa thì ai sẽ là người đứng đầu trong gia đình?

3. Ai là tấm gương tốt nhất về người cha?

“Hãy sống sao cho con trai của bạn, khi người ta bảo nó hãy kể về cha nó, sẽ uốn ngực chứ không tặc lưỡi.”

Người Mẹ

Sáng Thế Ký 2:18:

“Giê-hô-va

Đức Chúa Trời

phán: Con người

ở một mình thì

không tốt. Ta sẽ

tạo nên một người

giúp đỡ thích hợp

với nó.”

Ý nghĩa: Khi Chúa tạo ra người nữ, mục đích trước tiên cho họ là trở thành người giúp đỡ (hỗ trợ) cho người nam. Mãi đến sau khi người nam sa ngã, người nữ mới trở thành người mẹ. Lời rửa sả đối với người nữ có ba phần; cô ấy sẽ đau đớn khi sinh con, ước muốn của cô ấy là sống bên chồng, và người nam sẽ cai trị cô ấy (Sáng Thế Ký 3:16). Kế hoạch nguyên thủy của Đức Chúa Trời không thay đổi sau sự sa ngã. Là một người mẹ, người nữ phải hỗ trợ chồng mình. Sự giúp đỡ này là trong gia đình và với con cái.

Áp dụng: Trách nhiệm chính của người mẹ vẫn là hướng về chồng. Những gì cô ấy làm cho gia đình là để đáp lại việc giúp đỡ chồng

cô ấy. Một người mẹ có một vị trí quan trọng trong gia đình. Cô ấy đóng một vai trò quan trọng trong việc dạy dỗ và huấn luyện con cái (Châm Ngôn 1:8). Chúng ta nên tôn kính những người mẹ. Trong Kinh Thánh, đứa trẻ nào đánh đập (Xuất Ai Cập Ký 21:15), hoặc nguyên rủa (Xuất Ai Cập Ký 21:17) mẹ nó sẽ bị xử tử.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Sáng Thế Ký 3:20; Xuất Ai Cập 20:12; Phục Truyền Luật Lệ Ký 21:18-21; Châm Ngôn 4:3; 10:1; Tít 2:4, 5

1. Khi nào người nữ trở thành người mẹ?

2. Mục đích duy nhất Đức Chúa Trời tạo nên người nữ là gì?

3. Con cái phải làm gì cho mẹ mình?

“Tương lai của con là công lao của mẹ.”

Con Cái

Ê-phê-sô 6:2:
**“Hãy hiếu kính
cha mẹ người -
ấy là điều răn
thứ nhất, có kèm
theo lời hứa.”**

Ý nghĩa: Trách nhiệm chính của con cái trong gia đình là hiếu kính cha mẹ. Vâng lời là một phần thể hiện lòng hiếu kính, nhưng hiếu kính còn nhiều hơn thế nữa. Bạn có thể vâng lời cha mẹ và không hiếu kính họ, nhưng bạn không thể hiếu kính cha mẹ mà không vâng lời họ! Từ “hiếu kính” có nghĩa là tôn trọng, tôn quý, trân quý.

Áp dụng: Hiếu kính cha mẹ là điều răn đầu tiên Chúa ban có kèm theo lời hứa. Ngài hứa sẽ gia tăng ngày tháng cho những ai hiếu kính

cha mẹ. Bạn quý trọng cha mẹ mình đến mức nào sẽ được phản ánh trong cách bạn đối xử với họ. Một đứa con có thể trở nên nổi giận muộn hoặc một món đồ trang sức cho cha mẹ. Đức Chúa Trời không ấn định thời gian chúng ta phải hiếu kính cha mẹ mình trong bao lâu. Chúng ta cần phải trân quý họ chừng nào họ còn sống trên đất.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Xuất Ai Cập Ký 20:12; Phục Truyền Luật Lệ Ký 5:16; Ma-la-chi 1:6; Ma-thi-ơ 15:4; 19:19; Giăng 8:49

1. Từ “hiếu kính” có nghĩa là gì?

2. Đức Chúa Trời hứa điều gì với những người hiếu kính cha mẹ?

3. Chúng ta nên hiếu kính cha mẹ trong bao lâu?

“Hãy hiếu kính cha mẹ của bạn, rồi con cái của bạn sẽ hiếu kính bạn.”

Huấn Luyện

Châm Ngôn 22:6:
“Hãy dạy (huấn luyện) cho trẻ thơ con đường nó phải theo, để khi trở về già, nó cũng không lìa khỏi đó.”

Ý nghĩa: “Huấn luyện” có nghĩa là thu hẹp. “Hẹp” tức là không rộng, khoảng cách từ bên này sang bên kia là ngắn hơn. Ý tưởng dạy dỗ một đứa trẻ chính là cho nó ít không gian để làm những gì nó muốn. Châm Ngôn 29:15 viết rằng: “Còn đứa con phóng túng làm nhục mẹ nó.” Sự dạy dỗ huấn luyện sẽ thu hẹp một đứa trẻ trong hiện tại, nhưng mở rộng cho một người đàn ông về sau. Việc huấn luyện trong quân đội cũng chính là nhằm thu hẹp lý tưởng của một người lính.

Áp dụng: Từ “huấn luyện” trong tiếng Hê-bơ-rơ cũng được sử dụng cho mục đích dâng mình. Việc thu hẹp là dành cho một mục đích cụ thể, tận hiến. Vì vậy, có một mục đích cho việc dạy dỗ huấn luyện con trẻ. Cha mẹ nói “không” để dạy con nói “không”. Giữ trẻ đi theo con đường hẹp là tốt, đó gọi là rèn luyện. Không nên để một đứa trẻ tự quyết định “con đường nó nên đi”, không phải do nó quyết định mà là của cha mẹ, những người dạy dỗ huấn luyện nó!

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Châm Ngôn 10:13; 13:24; 23:13, 14; 29:17

1. Ai là người chịu trách nhiệm dạy dỗ huấn luyện?

2. Từ “huấn luyện” có nghĩa là gì?

3. Cha mẹ có thể huấn luyện con cái như thế nào?

“Ước nắn một đứa trẻ dễ hơn là sửa dạy một người đàn ông.”

Lễ Bái Gia Đình

Phục Truyền Luật Lệ Ký 11:19: “Hãy dạy dỗ những lời đó cho con cái anh em, và phải nhắc đến khi anh em ngồi trong nhà cũng như lúc ra ngoài đường, khi anh em đi ngủ cũng như lúc thức dậy.”

Ý nghĩa: Phân đoạn này được viết khi Môi-se đang dạy dỗ cho thế hệ tiếp nối của dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai Cập. “Phục Truyền Luật Lệ Ký” thực ra có nghĩa là bộ luật thứ hai. Môi-se nhắc nhở họ về tầm quan trọng của việc dạy dỗ con cái của họ vào mọi thời điểm trong ngày. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta không đi theo một tôn giáo, chúng ta có mối quan hệ với Chúa. Lễ bái gia đình là thời điểm gia đình cùng nhau học hỏi Kinh Thánh và những điều thuộc về Đức Chúa Trời.

Áp dụng: Thời gian dành cho việc dạy dỗ này có thể là riêng biệt đối với mỗi gia đình, có thể dài hoặc ngắn. Những điều được dạy có thể nhiều hoặc ít. Ý thức về Chúa của một đứa trẻ được gia tăng qua lễ bái gia đình. Sự cứu rỗi và hệ thống

niềm tin của nó có thể được thiết lập qua lễ bái gia đình. Một mô hình về lễ bái gia đình có thể như sau: đọc một phân đoạn Kinh Thánh, nêu ra một ý tưởng học được, tìm một ứng dụng thực tế, ôn lại một bài học trước, hát một bài hát, hoặc dò một câu gốc thuộc lòng, hoặc dâng một lời cầu nguyện. Tất cả điều này có thể được thực hiện trong một khoảng thời gian 10 phút. Sự bận rộn về thời gian và lịch trình đã trở thành kẻ thù của lễ bái gia đình.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Sáng Thế Ký 18:19; Phục Truyền Luật Lệ Ký 4:9, 10; Thi Thiên 78:4-6; Ê-phê-sô 6:4

1. Bạn thích nhất điều gì ở lễ bái gia đình?

2. Theo phân đoạn Kinh Thánh trên, đâu là bốn thời điểm mà cha mẹ nên dạy dỗ con cái?

3. Lễ bái gia đình là thời điểm để gia đình học về điều gì?

“Lễ bái gia đình sẽ làm thay đổi nhiều khía cạnh của một gia đình.”

Làm Việc Nhóm

Thi Thiên 133:1:
**“Kìa, anh em ăn
ở hòa thuận nhau
thật tốt đẹp
biết bao!”**

Ý nghĩa: Làm việc nhóm và đoàn kết với nhau thật là tốt đẹp. “Tốt đẹp” ở đây có nghĩa là rất vui thích, thú vị. Xem một ca đoàn biểu diễn hoặc một đơn vị quân đội được sắp xếp theo thứ tự hoàn chỉnh thật thú vị biết bao. Một gia đình ở bên nhau và làm việc như một đội nhóm với nhau cũng vậy. Làm việc theo nhóm đến từ việc ở cùng nhau và từ thực tiễn.

Áp dụng: Các cầu thủ trong hầu hết các đội được chọn vì màn trình diễn của họ. Trong một gia đình, Chúa đã chọn các mối quan hệ của bạn. Đó là một đội hoàn hảo bởi vì Chúa đã sắp xếp mọi người lại với nhau. Chúng ta sẽ làm mất tính hoàn hảo đó đi khi không làm việc cùng nhau. Cách tốt nhất để có sự đoàn kết là có cùng một chí hướng. Có cùng chí hướng xuất phát từ việc suy nghĩ về những điều giống nhau. Hãy làm việc cùng nhau, ngay cả khi đó không phải là thứ lúc nào bạn cũng thích làm. Nếu mỗi thành viên trong gia đình đi theo một hướng khác nhau thì khó có sự đoàn kết. Cùng nhau phục vụ trong Hội Thánh, cùng nhau chuẩn bị một bữa ăn, thực hiện một kế hoạch, cùng nhau đi siêu thị và cùng ngồi chung với nhau trong Hội Thánh là tất cả những điều tạo nên sự hiệp một.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Sáng Thế Ký 13:8; Giê-rê-mi 32:39; Giăng 13:35; I Cô-rinh-tô 1:10; Phi-líp 2:2-5; I Phi-e-rơ 3:8

1. Trong phân đoạn Kinh Thánh trên, đâu là hai điều Chúa nói về sự hiệp nhất?

2. Ai đã tập hợp các thành viên gia đình lại với nhau?

3. Tôi có thể làm gì để trở thành một thành viên tốt hơn trong biệt đội gia đình mình?

“Việc nhóm chính là việc được làm bởi một nhóm!”

Trách Nhiệm

Lu-ca 12:48:

“...Vì hễ ai đã được ban cho nhiều thì sẽ bị đòi lại nhiều; ai đã được giao cho nhiều hơn thì sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn.”

Ý nghĩa: “Trách nhiệm” có nghĩa là chịu trách nhiệm hoặc khả năng thực hiện một nghĩa vụ hoặc mệnh lệnh. Đức Chúa Trời mong đợi chúng ta phải chịu trách nhiệm hoặc khai trình về những gì chúng ta đã được ban cho. Sẽ có nhiều đòi hỏi hơn đối những người được giao cho nhiều hơn. Trách nhiệm sẽ cân xứng với mức độ đòi hỏi, vì phần thưởng là nhiều hơn (Ma-thi-ơ 25:14-23).

Áp dụng: Một chiếc xe chạy tốt khi từng bộ phận của xe hoạt động tương thích. Một Hội Thánh vận hành tốt khi mỗi thành viên thực

hiện phần việc của mình. Một gia đình hạnh phúc khi mỗi người đảm nhận trách nhiệm của mình. Ông bà ta thường nói “nhiều bàn tay làm nên việc nhẹ.” Công việc hoặc nhiệm vụ không phải là những cụm từ xấu. Khi còn trẻ, một đứa trẻ càng có trách nhiệm bao nhiêu thì khi trưởng thành, đứa trẻ đó càng trở thành một nhà lãnh đạo bấy nhiêu. Ca Thương 3:27 là một lời nhắc nhở chân tình: “Thật tốt cho người nào mang ách lúc còn trẻ.”

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Sáng Thế Ký 4:9; Dân Số Ký 11:11; Lu-ca 16:10; Rô-ma 14:12

1. Tại sao trách nhiệm phải cân xứng với những đòi hỏi?

2. Ai sẽ bị đòi lại nhiều hơn?

3. Điều gì khiến cho công việc trở nên nhẹ nhàng hơn?

“Nếu việc gì đáng làm, thì hãy làm cho đáng. Còn nếu nó không đáng để làm cho thật tốt, thì nó cũng chẳng đáng để làm.”

Giáo Dục

**Phục Truyền Luật
Lệ Ký 6:7 “Hãy ân
cần dạy dỗ điều đó
cho con cái anh em,
và phải nhắc đến
khi anh em ngồi
trong nhà cũng như
lúc ra ngoài đường,
khi anh em đi ngủ
cũng như lúc
thức dậy.”**

Ý nghĩa: Đức Chúa Trời giao trách nhiệm chính của việc giáo dục con cái cho cha mẹ (Châm Ngôn 22:6). Giáo dục con cái bao gồm thuộc linh, tình cảm và học vấn của trẻ. Dạy dỗ là một phần của giáo dục. Từ “dạy” có nghĩa là chỉ ra, chỉ ra điều gì hoặc con đường nào. Ma quỷ muốn trở thành kẻ sẽ dạy dỗ con cái chúng ta. Một đứa trẻ sẽ chỉ có một cha, nhưng quá nhiều thầy dạy. Chúng ta phải đảm bảo rằng tất cả những người dạy dỗ con cái mình đều phải chỉ về cùng một hướng như cha mẹ.

Áp dụng: Đức Chúa Trời không có ý định trao việc dạy dỗ con cái chúng ta cho những người hư mất hoặc ngoại đạo (Giê-rê-mi 10:2). Đức Chúa Trời nói rằng Ngài “mong rằng anh em khôn ngoan về điều lành và thanh sạch về điều dữ” (Rô-ma 16:19). Trong Châm Ngôn 19:27, Đức Chúa Trời ra lệnh cho chúng ta không

được nghe theo những chỉ dẫn có thể khiến chúng ta lầm lạc. Thi Thiên 1:1 bảo chúng ta không được đi, đứng hoặc ngồi với những kẻ không tin kính. Sự giáo dục của một đứa trẻ nên đến từ cha mẹ, và từ những người thầy nào mà sẽ chỉ cho chúng con đường của Lời Đức Chúa Trời!

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Phục Truyền Luật Lệ Ký 4:9; 6:2; 11:19; Thi Thiên 78:4-6; Ê-phê-sô 6:4; II Ti-mô-thê 3:15

1. Những người thầy giáo dạy bạn hoặc con bạn là ai?

2. Chúng ta không nên học theo đường lối của ai?

3 Từ “dạy” nghĩa là gì?

“Biết Kinh Thánh mà không học đại học còn giá trị hơn là học đại học không biết Kinh Thánh.”

Lịch Trình

Truyền Đạo 3:1:
**“Mọi việc đều có
thời điểm, mọi sự
dưới bầu trời đều
có định kỳ của nó.”**

Ý nghĩa: Từ “thời điểm” trong phân đoạn Kinh Thánh của chúng ta có nghĩa là một dịp đã định. Đức Chúa Trời có một lịch trình. Đối với thời tiết, Chúa định ra các mùa (Sáng Thế Ký 8:22); và đối với con người, Ngài cũng có các kỳ định (Gióp 23:14). Đức Chúa Trời nói với chúng ta trong Châm Ngôn 4:26: “Hãy đi mọi đường lối con được vững chắc.” Lịch trình xây dựng thói quen giúp chúng ta duy trì và nhất quán trong đời sống Cơ Đốc nhân của mình.

Áp dụng: Lịch trình khiến chúng ta phải chịu trách nhiệm. Hội Thánh, trường học, công việc, và thậm chí là công việc nhà đều nên được đưa vào lịch trình của gia đình. Đây là những thứ thường không thay đổi. Một đứa trẻ không bao giờ nên hỏi: “Tôi nay mình có đi nhóm không?” Đó là một phần của lịch trình. Khi một điều gì đó đã được lên lịch, thì cần phải được thực hiện. Những người có lịch trình thường có tổ chức, kỷ luật và siêng năng hơn trong công việc.

Một số câu Kinh Thánh để nghiên cứu: Thi Thiên 119:59; Truyền Đạo 3:17; 8:5, 6; A-gê 1:5, 7; Ê-phê-sô 5:15, 16

1. Phần nào trong lịch trình của bạn không thay đổi?

2. Phân đoạn Kinh Thánh nói rằng có thời điểm cho những gì?

3. Chúa bảo chúng ta thiết lập (lên) điều gì?

**“Thời gian là đủ dài cho tất cả các mục đích hữu;
những người làm việc cho Chúa, quỹ thời gian hữu hạn
được mở rộng thêm cho họ.”**

Thói Quen và Ham Muốn

Rô-ma 13:14:
**“Nhưng hãy mặc
lấy Chúa là Đức
Chúa Jê-sus Christ,
đừng tìm cách làm
thỏa mãn các dục
vọng xác thịt.”**

Ý nghĩa: Những “dục vọng” được đề cập trong câu Kinh Thánh là khao khát hoặc thèm muốn. Là con người, chúng ta có những sự thèm muốn tự nhiên và có những sự thèm muốn được gây dựng. Bạn thường không cần phải dạy ai đó hãy thích bánh pizza, bánh mì kẹp thịt, bánh ngọt hoặc kem. Và thường sẽ mất nhiều công sức hơn để bắt đầu thích trái cây và rau quả. Về mặt thuộc linh cũng vậy, bản chất xác thịt của chúng ta thèm muốn sự kiêu ngạo, ham muốn và tham lam; và chúng ta phải nỗ lực để có lòng thương xót, tình yêu thương và ân điển.

Áp dụng: Chúng ta phải hình thành những thói quen và ham muốn của mình bằng cách không làm thỏa mãn xác thịt cho mình. “Làm thỏa mãn” nghĩa là cung cấp. Bạn không chất đầy bánh sô-cô-la và kem vào tủ lạnh khi đang ăn kiêng. Chúng ta cũng không nên cung cấp cho những ham muốn tội lỗi của mình khi đang cố gắng sống cho Chúa. Cha mẹ đang tạo cho con cái những ham muốn xấu khi cho phép chúng bỏ nhóm, phung phí tiền bạc, hay để chúng hỗn xược. Cha mẹ giúp hình thành những thói quen tốt khi cho chúng tham gia nhóm lễ bái gia đình, đi làm chúng, và vui vẻ đi nhóm.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Rô-ma 8:12, 13; Ga-la-ti 5:16, 17, 24; Ê-phê-sô 4:24; I Phi-e-rơ 2:11; I Giăng 2:15-17

1. Mọi người thường có hai loại ham muốn nào?
2. Đâu là những thói quen hay ham muốn bạn đang có, liệu chúng là thuộc linh hay xác thịt?
3. Làm thế nào chúng ta có thể hình thành những thói quen và ham muốn tốt?

**“Thói quen của một người luôn đúng đối với người đó;
Nó chắc chắn là thói quen tốt - Vì tôi đã có nó từ nhỏ rồi mà.”**

Cha và Mẹ khi về Già

I Ti-mô-thê 5:4
“Nếu một quả phụ có con hoặc cháu, thì trước hết con cháu phải học bày tỏ lòng hiếu thảo với chính gia đình mình và báo đáp công ơn cha mẹ; vì điều đó đẹp lòng Đức Chúa Trời.”

Ý nghĩa: Phần Kinh Thánh này mô tả độ tuổi của một góa phụ thực sự là từ 60 tuổi trở lên. Khi cha mẹ chúng ta già đi, Đức Chúa Trời muốn con cái của họ phải “báo đáp cha mẹ.” Từ “báo đáp” có nghĩa là trả lại hoặc báo đáp lại công ơn. Việc nhớ rằng cha mẹ bạn chăm sóc bạn khi bạn không thể tự chăm sóc bản thân sẽ khiến bạn muốn làm điều tương tự cho họ! Cùng với việc cầu nguyện cho họ (Ti-mô-thê 2:1-3), Đức Chúa Trời phán rằng việc chăm sóc cha mẹ bạn lúc họ già yếu là “đẹp lòng Ngài.”

Áp dụng: Trong câu 8 của cùng phân đoạn, Đức Chúa Trời phán rằng: “Nếu ai không cấp dưỡng cho bà con mình, nhất là cho chính gia đình mình thì người ấy đã chối bỏ đức tin, còn tệ hơn người không tin nữa.” Chăm sóc cha

mẹ lúc tuổi già là một phần của điều răn “Hãy hiếu kính cha mẹ người” (Xuất Ai Cập Ký 20:12). Châm Ngôn 23:22 nói: “Đừng khinh bỉ mẹ con khi người trở nên già yếu.” Từ “khinh bỉ” có nghĩa là không tôn trọng. Thật là tốt để ghi nhớ quy luật gieo và gặt của Đức Chúa Trời khi chúng ta chăm sóc cha mẹ mình lúc họ về già.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: I Sa-mu-ên 22:3, 4; Châm Ngôn 31:28; Giảng 19:26,27

1. Một số điều tôi có thể làm cho cha mẹ tôi khi họ về già là gì?

2. Một người phải được bao nhiêu tuổi thì mới được xem là “góa phụ thực sự”?

3. Hai điều nào Đức Chúa Trời nói đẹp lòng Ngài là gì?

“Sắc hơn cả răng của một con rắn là một đứa con vô ơn!”

Sự Tôn Trọng

Rô-ma 12:10:
**“Hãy yêu thương
nhau thân thiết
như anh em;
hãy hết lòng kính
nhường nhau.”**

Ý nghĩa: Từ “kính” có nghĩa là coi trọng, và “nhường” có nghĩa là nhường nhịn cho người khác. Noah Webster đã định nghĩa “sự tôn trọng” tức là xem hoặc coi một ai đó ở một mức độ tôn kính; đánh giá cao giá trị của họ. Lời khuyên của Chúa Jê-sus về sự tôn trọng nằm trong điều răn lớn thứ hai: “Hãy yêu người lân cận như chính mình” (Ma-thi-ơ 22:39). Tôn trọng là thể hiện sự chú ý hoặc coi trọng giá trị của người khác. Sa-lô-môn thể hiện sự kính trọng khi ông đứng dậy đón mẹ

minh, cúi chào bà và cho đặt một ngai cho bà khi ông lên làm vua (I Các Vua 2:19). Người lớn tuổi cũng như người thấp kém đều phải tôn trọng!

Áp dụng: Tôn trọng là tử tế quan tâm đến những vấn đề của người khác. Đó là cách cư xử được sử dụng và giúp đỡ cho mọi lứa tuổi. Tôn trọng là chấp nhận ý kiến của người khác khi nó trái ngược với ý kiến của bạn. Tôn trọng là coi người khác như trọng hơn mình (Phi-líp 2:3). Tôn trọng người khác là biết hạ mình! Tôn trọng là biết hành động cách tử tế đối với công việc và giá trị của một người. Mức độ tôn trọng của chúng ta đối với một người cũng sẽ quyết định mức độ vâng lời của chúng ta đối với họ.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Thi Thiên 119:6, 15; 138:6; Ma-thi-ơ 7:12; Lu-ca 18:14; Rô-ma 12:10; Ê-phê-sô 4:2; 5:21; Gia-cơ 2:3; I Phi-e-rơ 5:5

1. Chúng ta nên tôn trọng ai?

2. Tôn trọng là gì?

3. Bạn đang tôn trọng ai?

**“Hãy đối xử với người khác bằng sự tôn trọng
và họ sẽ cố gắng sống như cách bạn nghĩ về họ.”**

Giao Tiếp

Ê-phê-sô 4:29
“Chớ có một lời độc ác nào ra từ miệng anh em, nhưng khi đáng nói, hãy nói những lời tốt đẹp, có tính xây dựng để đem ơn phước đến cho người nghe.”

Ý nghĩa: Giao tiếp là một chìa khóa miễn là đừng nói những lời độc ác. “Độc ác” ở đây có nghĩa là mục nát hoặc vô ích! Còn những lời “tốt đẹp” trong câu này có nghĩa là những lời hay tiếng tốt, lời lành, lời có ích lợi. Giao tiếp trong gia đình có thể tốt đẹp hoặc độc dữ. Giao tiếp tốt đẹp sẽ mang lại niềm vui và sự thích thú cho người nghe. Nếu chúng ta cố gắng dùng lời lẽ tử tế với gia đình riêng của mình như cách chúng ta nói chuyện với người ngoài, có lẽ chúng ta sẽ có cuộc sống hạnh phúc hơn nhiều.

Áp dụng: Giao tiếp đơn giản là một điều gì đó được nói ra. Cha mẹ và con cái cần giao tiếp. Họ nên nói về những điều liên quan đến thuộc linh, việc học hành, Hội Thánh và thậm chí cả cuộc sống hàng ngày. Cách tối ưu để chinh phục tâm lòng của một người là giao tiếp. Lời nói chúng ta nói có thể mang lại sự sống, và nó cũng có thể đem đến sự chết (Châm Ngôn 18:21). Ai cũng cần nói chuyện cả, vì vậy hãy làm cho cuộc trò chuyện gia đình trở nên thú vị!

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Thi Thiên 5:9; 52:2; Ma-thi-ơ 12:34-37; I Cô-rinh-tô 15:33; Ê-phê-sô 5:4; Cô-lô-se 3:8; 4:6; Gia-cơ 3:2-8

1. Bạn có giao tiếp tốt với gia đình của mình không?

2. Điều mới đây bạn nói với một thành viên trong gia đình mà có ích lợi cho họ là gì?

3. “Giao tiếp” nghĩa là gì?

“Giao tiếp là đặt để một phần của chính mình vào một người khác.”

Quở Trách

Châm-ngôn 29:15
“Roi vọt và sự quở trách ban cho sự khôn ngoan, Còn đứa con phóng túng làm nhục mẹ nó.”

Ý nghĩa: Roi vọt và sự quở trách là hai điều cần thiết để cho một đứa trẻ sự khôn ngoan. “Quở trách” là sửa sai bằng lời nói, và có nghĩa là đưa ra ánh sáng. Khi ai đó khiển trách bạn, họ đang đưa ra ánh sáng một lĩnh vực trong cuộc sống của bạn cần được cải thiện. Cách chúng ta nhận sự quở trách sẽ quyết định chúng ta khôn ngoan hay dại dột (Châm Ngôn 9:6-9).

Áp dụng: Quở trách là một phần của cuộc sống (Châm Ngôn 6:23). Đức Chúa Trời đã làm sáng tỏ điều đó khi Ngài phán: “Còn kẻ ghét lời quở trách sẽ phải chết mất” (Châm Ngôn 15:10). Đúng là nhiều người muốn có sự khôn ngoan, nhưng họ lại không thích gói hàng mà nó mang đến. Thường thì sự khôn ngoan đến trong gói hàng của sự quở trách (Châm Ngôn 15:31). Tiếp nhận sự quở trách từ bất kỳ ai có thẩm quyền trong cuộc sống của bạn sẽ mang lại cho bạn sự khôn ngoan, thứ đáng giá hơn vàng, bạc, hồng ngọc hoặc tất cả những gì bạn mong muốn (Châm Ngôn 3:14-15).

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Châm Ngôn 1:23-33; 10:17; 12:1; 13:18; 17:10; 19:25; II Ti-mô-thê 3:16

1. Điều gì sẽ xảy ra cho người ghét sự quở trách?

2. Sự khôn ngoan thường đến trong gói hàng nào?

3. Lời quở trách cuối cùng bạn nhận được là gì và bạn đã làm gì với lời quở trách đó?

“Người bạn trung thành nhất, đáng được quý trọng và yêu mến nhất là người đã mạnh dạn đối diện và chỉ ra cho chúng ta thấy tội lỗi của mình.”

Roi Vọt

Châm Ngôn 13:24:
**“Người nào kiêng
roi vọt là ghét con
cái mình, Nhưng ai
thương con sẽ sớm
lo sửa dạy nó.”**

Ý nghĩa: Trong Châm Ngôn 13:24 và Châm Ngôn 23:13, chúng ta được cảnh báo không nên tránh né hoặc kiêng roi vọt. “Roi vọt” thì tức là cây roi. Chúa nói cha mẹ nào kiêng roi vọt là ghét con cái mình. Từ “kiêng” có nghĩa là giữ lại hoặc kiềm lại. Một bậc cha mẹ giữ lại roi vọt có nghĩa là họ đang nói với con mình rằng họ không yêu nó. Từ “sớm” có nghĩa là thời điểm ló dạng hoặc chớm nở. Nói cách khác, càng sớm càng tốt!

Áp dụng: Cần cả roi vọt và sự quở trách để cho con cái sự khôn ngoan (Châm Ngôn 29:15). Châm Ngôn 22:15 nói: “Sự ngu dại buộc vào lòng con trẻ, Nhưng roi răn dạy sẽ làm cho điều ấy lìa xa nó.” Sự khác biệt giữa một đứa trẻ khôn ngoan và một đứa trẻ ngu ngốc là ở chỗ nó có bị cha mẹ đánh đòn hay không. Roi vọt được dùng đúng cách sẽ giúp trẻ hiểu biết (Châm Ngôn 10:13). Sự hiểu biết của một đứa trẻ về Đức Chúa Trời và sự trừng phạt của Ngài đối với tội lỗi sẽ bắt nguồn từ việc cha mẹ sử dụng roi vọt (Châm Ngôn 23:14).

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Châm Ngôn 3:11, 12; 19:18; 20:30; 29:17; Hê-bơ-rơ 12:6-8

1. “Kiêng” có nghĩa là gì?

2. Lần cuối cùng cha mẹ bạn cầm roi đánh bạn là khi nào và vì sao?

3. Cha mẹ sẽ làm gì nếu thương con?

“Nếu chúng ta là những người nhận lãnh tình yêu thương của Đức Chúa Trời, thì chúng ta có thể sẽ là những người nhận sự sửa phạt của Ngài nếu chúng ta không vâng lời Ngài.”

Hỏi và Trả Lời

**Phục Truyền Luật
Lệ Ký 6:20:
“Sau này, khi con
cái anh em hỏi:
Các quy tắc, luật lệ
và mệnh lệnh này
là gì mà Giê-hô-va
Đức Chúa Trời
lại truyền dạy
cho cha?”**

Ý nghĩa: Cha mẹ là người định hướng cho tuổi trẻ của con cái (Giê-rê-mi 3:4). Có những người hướng dẫn bên ngoài như mục sư và giáo viên, những người giúp củng cố việc hướng dẫn gia đình. Vì tuổi còn nhỏ, con cái chúng ta sẽ đặt câu hỏi. Chúng nên cảm thấy thoải mái khi đặt câu hỏi cho cha mẹ của chúng. Chúa ban cho con trẻ những người cha mẹ để trả lời câu hỏi của chúng. Kinh Thánh không nói nếu con cái anh em hỏi, mà là “khi con cái anh em hỏi.” Câu trả lời của cha mẹ phải luôn trùng khớp với Kinh Thánh.

Áp dụng: Sa-tan muốn cho một đứa trẻ câu trả lời từ bạn bè, những Cơ Đốc nhân sa ngã, truyền hình hoặc những tài liệu lệch lạc. Tuy

nhiên, Đức Chúa Trời mong muốn cha mẹ “dùng sự sửa dạy khuyên bảo của Chúa mà nuôi nấng chúng nó” (Ê-phê-sô 6:4). Trẻ em nên được khuyến khích đặt câu hỏi và cha mẹ nên dành thời gian để trả lời chúng. Cha mẹ nên phân biệt đâu là ý kiến với đâu là điều răn Kinh Thánh. Con cái không nên bỏ lỡ cha mẹ của chúng (Châm Ngôn 19:26), chúng nên tận dụng bằng cách đặt câu hỏi cho họ!

Các câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Xuất Ai Cập Ký 12:26; 13:14; Phục Truyền Luật Lệ Ký 6:7; Giô-suê 4:6, 7.21-24; Châm Ngôn 2:17

1. Điều cuối cùng bạn thảo luận với bố mẹ là điều gì và khi nào?

2. Ai là người dẫn dắt cho tuổi trẻ của bạn?

3. Cách tốt để tận dụng cha mẹ của bạn là gì?

**“Đừng ngại đặt những câu hỏi ngớ ngẩn.
Chúng dễ xử lý hơn những sai lầm ngớ ngẩn.”**

Truyền Dạy Con Cái

**Sáng Thế Ký
18:19: “Ta đã chọn
người để truyền
dạy con cái và dòng
dõi người sau này
giữ đường lối
của Đức Giê-hô-va
bằng cách làm điều
công chính và
ngay thẳng.”**

Ý nghĩa: Người ta nói rằng: “Con nào mà chẳng cãi cha mẹ, một số đứa không bao giờ được bảo phải làm gì!” Đức Chúa Trời nói có một điều mà Ngài biết về Áp-ra-ham, đó là “ông sẽ truyền dạy con cái mình. “Truyền dạy” có nghĩa là thiết lập, bổ nhiệm hoặc đặt ra trật tự. Đức Chúa Trời biết con cái của Áp-ra-ham sẽ “giữ đường lối Chúa” vì ông truyền dạy cho chúng. Áp-ra-ham đã không hỏi, yêu cầu hoặc đề nghị - ông đã truyền dạy.

Áp dụng: Bồn phận của con trẻ đơn giản là vâng lời (Ê-phê-sô 6:1). Cha mẹ là thẩm quyền được Đức Chúa Trời giao phó để nuôi dạy con cái. Cha mẹ không nên bị chắt vắn, chế giễu, không vâng lời hoặc tỏ ra thiếu tôn trọng! Sẽ dễ dàng hơn để truyền dạy con cái khi bạn

đang sống theo những gì bạn mong đợi! Lý do rất nhiều người gặp vấn đề trong việc vâng phục thẩm quyền xuyên suốt cuộc đời là bởi vì họ đã được phép thách thức thẩm quyền cha mẹ họ khi họ lớn lên trong gia đình.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Phục Truyền Luật Lệ Ký 4:9-10; 32:46; Giô-suê 24:15; Thi Thiên 78:2-9; Châm Ngôn 6:20-22; I Ti-mô-thê 3:4, 5

1. Khi còn nhỏ, mệnh lệnh cuối cùng của cha mẹ bạn là gì và bạn coi trọng điều đó như thế nào?

2. Đức Chúa Trời biết điều gì về Áp-ra-ham?

3. Bồn phận Chúa giao cho con trẻ là gì?

“Không có xung đột giữa yêu thương và kỷ luật. Chúa của chúng ta nói rằng: Những người Ta yêu thì Ta quở trách, sửa phạt.”

Sự Nhóm Lại

Hê-bơ-rơ 10:25:
“Chớ bỏ sự nhóm lại như mấy kẻ quen làm, nhưng phải khuyên bảo nhau; nếu anh em thấy ngày của Chúa càng gần chừng nào thì càng phải làm như vậy chừng nấy.”

Ý nghĩa: Về đầu tiên trong câu Kinh Thánh trên nói rằng: “Chớ bỏ sự nhóm lại.” Chớ “bỏ” có nghĩa là không bỏ lại phía sau hoặc bỏ qua. Việc chúng ta “nhóm lại” với nhau nói đến một sự sum họp. Mỗi thành viên trong gia đình, bất kể già trẻ, đều cần phải có sự nhóm lại. Gia đình mạnh mẽ xây dựng Hội Thánh mạnh mẽ, và Hội Thánh mạnh mẽ củng cố gia đình mạnh mẽ. Hội Thánh và gia đình cần có nhau. Đức Chúa Trời thiết lập Hội Thánh và Ngài cũng thiết lập gia đình. Cả hai nên song hành với nhau.

Áp dụng: Một Hội Thánh Báp-tít với sự giảng dạy đúng Kinh Thánh, ghê tởm tội lỗi, tôn vinh Đức Chúa Trời, chinh phục linh hồn sẽ củng cố một gia đình. Gia đình càng gần Chúa bao nhiêu thì gia đình càng gần nhau bấy nhiêu. Và Hội Thánh nên mang chúng ta

đến gần Ngài hơn. Con cái cần noi gương cha mẹ trong việc nhóm lại thường xuyên. Cha mẹ cần cho thấy tầm quan trọng của Hội Thánh qua sự tham gia và dự phần của họ. Mục sư và Hội Thánh được Đức Chúa Trời ban cho là “để các thánh đồ được trang bị cho công tác phục vụ và xây dựng thân thể Đấng Christ” (Ê-phê-sô 4:12).

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Ma-thi-ơ 18:20; Công vụ 1:13-14; 2:142; 20:7; I Cô-rinh-tô 5:4; 11:18-20; 16:2

1. Bạn có thể mời gọi hoặc khích lệ thành viên nào trong gia đình đi nhóm?

2. Câu Kinh Thánh trên đề cập đến “mấy kẻ quen làm” điều gì?

3. Một đứa trẻ nên đi nhóm từ mấy tuổi? _____

“Buổi nhóm thờ phượng Chúa tại Hội Thánh không phải là một hội nghị mà mỗi gia đình chỉ nên gửi một đại biểu.”

Sự Cứu Rỗi Gia Đình

Ma-thi-ơ 18:14:
**“Cũng vậy, Cha
các con ở trên trời
không muốn một
ai trong những đứa
trẻ này bị hư mất.”**

Ý nghĩa: Độ tuổi có thể chịu trách nhiệm ở mỗi người khác nhau, nhưng đó là thời điểm trong cuộc đời của một người mà có thể hiểu được sự cứu rỗi. Trong Kinh Thánh, Chúa Jê-sus không đưa ra độ tuổi nào, nhưng sử dụng cụm từ “những đứa trẻ này”. Mỗi người phải ăn năn và tin Chúa Jê-sus Christ (Công vụ 20:21). Cha mẹ có thể và nên cầu nguyện cho sự cứu rỗi của con cái, nhưng phải hiểu là con cái không thể được cứu qua các phước lành, phép báp-têm hoặc bầm sinh (Giăng 3:3). Mỗi

người đều được sinh ra với bản chất tội lỗi và cần một Đấng Cứu Rỗi!

Áp dụng: Mục tiêu của mỗi bậc cha mẹ Cơ Đốc là sự cứu rỗi cho gia đình của mình. Giống như một đứa trẻ cần được huấn luyện trong mọi lĩnh vực của cuộc sống liên quan đến điều thiện và điều ác, thì trong lĩnh vực cứu rỗi cũng vậy. Tang lễ, tai nạn và đau khổ có thể được sử dụng để khơi gợi sự quan tâm đến những điều vĩnh cửu. Các câu hỏi về thiên đàng, địa ngục, Đức Chúa Trời, và tội lỗi, nên được thảo luận để Đức Thánh Linh có cơ hội dẫn dắt một đứa trẻ đến với Chúa Cha.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Ma-thi-ơ 19:14; Mác 10:14; Giăng 21:15; II Phi-e-rơ 3:9

1. Cha mẹ có thể khiến con được cứu không?

2. Độ tuổi có thể chịu trách nhiệm để được cứu là bao nhiêu?

3. Bạn được cứu khi nào và như thế nào?

**“Lúc cần để dạy sự vâng phục thẩm quyền là trong cũi gỗ,
chứ không phải trong song sắt.”**

Dè Giũ

Lê-vi Ký 18:6:
**“Không ai trong
các con được quan
hệ tình dục (nhìn
thấy sự lỏa lồ)
với bà con ruột thịt
của mình. Ta là
Đức Giê-hô-va.”**

Ý nghĩa: Trong Lê-vi Ký 18, Đức Chúa Trời chỉ đưa ra một câu cho mỗi trường hợp: ngoại tình, phá thai, đồng tính luyến ái và quan hệ với thú vật (c.20-23). Tuy nhiên, Ngài đưa ra mười bốn câu về tội lỏa lồ [loạn luân] (c.6-19). Đức Chúa Trời phán để lộ thân hoặc đùi là sự lỏa lồ (Xuất Ai Cập Ký 28:42). Cả mười bốn câu Kinh Thánh này đều đề cập đến tội loạn luân hay lỏa lồ này chỉ trừ một câu. Thân thể chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời (I Cô-rinh-tô 6:13-20).

Áp dụng: Hầu hết các Cơ Đốc nhân sẽ không coi trần ở nơi công cộng, nhưng họ không gặp vấn đề gì khi cởi trần trần ở nhà. Điều thú vị là khi A-đam và Ê-va phạm tội, “họ biết mình lỏa lồ” (Sáng Thế Ký 3:7), và Đức Chúa Trời đã lấy da thú để thay thế tấm vải che thân. Người duy nhất Chúa tạo ra để nhìn thấy sự lỏa lồ của bạn là người phối ngẫu của bạn (I Cô-rinh-tô 7:4)

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Lê-vi Ký 20:17-21; Châm Ngôn 7:10; Ê-sai 47:2, 3; I Ti-mô-thê 2:9, 10

1. Thân thể tôi thuộc về ai?

2. Theo Xuất Ai Cập Ký 28:42, Đức Chúa Trời định nghĩa như thế nào về sự lỏa lồ?

3. Làm thế nào tôi có thể rèn luyện tính thận trọng dè giũ từ trong gia đình?

“Thân thể là hình ảnh của linh hồn, vì vậy hãy giữ nó tinh sạch.”

Phục Vụ Chúa

Giô-suê 24:15:
“Nếu anh em chẳng thích phụng sự Đức Giê-hô-va thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phụng sự, hoặc các thần mà tổ phụ anh em đã phụng sự bên kia sông, hoặc các thần của dân A-mô-rít trong xứ mà anh em ở. Nhưng tôi và gia đình tôi sẽ phụng sự Đức Giê-hô-va.”

Ý nghĩa: Phụng sự hay phục vụ là một sự lựa chọn. Từ “chọn” trong câu Kinh Thánh của chúng ta có nghĩa là thử chọn hoặc lựa chọn. Sự lựa chọn đó bắt đầu từ cha mẹ và sau đó được gây dựng ở con cái. Giô-suê nói: “Nhưng tôi và gia đình tôi sẽ phụng sự Đức Giê-hô-va.” Để ý rằng Giô-suê đã nói ông trước rồi mới đến gia đình ông. Những người cha có ảnh hưởng lớn nhất trong gia đình bằng cách chọn phụng sự Đức Chúa Trời, ngay hiện tại cũng như trong các thế hệ mai sau!

Áp dụng: Hầu việc Đức Chúa Trời không chỉ dành cho những Cơ Đốc nhân trọn thời gian mà còn dành cho mọi tín hữu. Mọi người đều đang phục vụ ai đó hoặc điều gì đó (Rô-ma 6:16). Từ “phụng sự” hay phục vụ trong câu Kinh Thánh của chúng ta có nghĩa là làm việc. Hầu việc Chúa không phải là một trò chơi, mà là một công việc. Nếu việc phục vụ Đức Chúa Trời là dễ dàng, thì tất cả các Cơ Đốc nhân sẽ làm điều đó. Phục vụ Đức Chúa Trời là niềm vui và là một phước lành, nhất là khi cả gia đình đều phục vụ. Cách tốt nhất để cả gia đình đều phục

vụ là đưa tất cả gia đình đều tham gia vào các mục vụ của Hội Thánh!

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Phục Truyền Luật Lệ Ký 6:13; 11:13; Giô-suê 24:14-28; Thi Thiên 2:11; 100:2; 102:22; Rô-ma 6:16-22; I Ti-mô-thê 3:1

1. Bạn hoặc gia đình bạn có đang phụng sự Đức Chúa Trời trong những lãnh vực nào không? _____
2. Ai là người có ảnh hưởng lớn nhất trong một gia đình phục vụ Chúa? _____
3. Từ “phục vụ” nghĩa là gì? _____

“Khi kết thúc cuộc đời, câu hỏi được đặt ra không phải là bạn có bao nhiêu, mà là bạn đã cho đi bao nhiêu; không phải bạn đã dành được bao nhiêu, mà là bạn đã làm được bao nhiêu.”

Người Con Trai Hoang Đàng

Lu-ca 15:13
**“Chẳng bao lâu,
người em tóm thu
hết của cải và đi
đến một nơi xa;
ở đó, nó ăn chơi
phóng đàng, phung
phí tài sản mình.”**

Ý nghĩa: Trước khi đưa con trai hoang đàng “phung phí tài sản mình”, bạn sẽ nhận thấy rằng anh ta đã “đi đến một nơi xa.” Trước khi Sa-tan có thể khiến một đứa trẻ sa ngã hoàn toàn, nó phải đưa đứa trẻ ấy ra khỏi hàng rào của sự bảo vệ là nơi được gọi là nhà. Các thẩm quyền mà Chúa đặt để trên đời sống một đứa trẻ là sự bảo vệ của Chúa dành cho đứa trẻ đó. Khi một đứa trẻ vượt ra khỏi các quy tắc, nó đang vượt ra ngoài sự bảo vệ. Sự an toàn và hạnh phúc là khi ở trong phạm vi ranh giới mà Chúa đặt ra xung quanh bạn!

Áp dụng: Mỗi người phải tự đưa ra quyết định là mình có phục vụ Đức Chúa Trời hay không, và mỗi cá nhân đều đang trong cuộc chiến thuộc linh chống lại thế gian, xác thịt và ma quỷ. Mặc dù một đứa con hoang đàng luôn được chào đón khi trở lại, nhưng có một số điều bạn sẽ đánh mất mà không thể lấy lại được sau khi sống một cuộc đời tội lỗi, chẳng hạn như thời gian, sự thánh khiết, lời chứng và những cơ hội đã mất. Niềm vui lớn nhất là khi làm đúng và sống đúng!

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: II Sa-mu-ên 15:6; 13-17; Truyền Đạo 10:8; Lu-ca 15:11-24

1. Đức Chúa Trời đã ban sự bảo vệ nào cho trẻ con?

2. Sa-tan muốn lấy điều gì ra khỏi một đứa trẻ?

3. Điều gì mà đứa con trai hoang đàng không thể lấy lại được?

“Bước ăn năn thì chậm, còn bước tha thứ thì nhanh”.

Anh Em Trai

**I Phi-e-rơ 3:8:
“Cuối cùng, tất
cả anh em phải
có tinh thần hiệp
nhất, cảm thông,
yêu mến anh em
trong Chúa, có lòng
nhân từ và tâm tình
khiêm nhu.”**

Ý nghĩa: Đức Chúa Trời dùng cụm từ “Yêu mến anh em trong Chúa” để chỉ đến loại tình yêu mà chúng ta phải có đối với nhau. Ngài đã đề cập 3 lần đến cụm từ “yêu mến anh em”. Đây là loại tình yêu huynh đệ, tình cảm giữa anh em với nhau. Loại tình cảm máu mủ này có thể xóa tan mọi rào cản khác biệt hay trái ngược tính cách. Có một sự liên kết tự nhiên khi có sự liên hệ huyết thống như thế. Đây là loại tình yêu Cơ Đốc nhân nên có với nhau vì chúng ta được sinh ra trong gia đình của Đức Chúa Trời.

Áp dụng: Vì có quan hệ huyết thống với nhau nên anh em phải yêu thương, giúp đỡ, bảo vệ, cầu nguyện, ban cho và chăm sóc lẫn nhau. Các anh em của bạn không phải do bạn lựa chọn, nhưng bởi Chúa đã chọn. Tình cảm anh em sẽ bền vững lâu dài hơn khi cả hai đều sống cho Đức Chúa Trời. Nếu một người cố đẩy bạn ra khỏi Chúa, thì nên tránh người đó ra (I Cô-rinh-tô 5:11), và Kinh Thánh thậm chí còn nói rằng nên ném đá những kẻ như thế (Phục Truyền Luật Lệ Ký 13:6-11).

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Châm Ngôn 18:24; Rô-ma 12:10; I Tê-sa-lô-ni-ca 4:9; Hê-bơ-rơ 13:1; I Giăng 3:14

1. Chúng ta nên làm gì cho anh em của mình?

2. Chúng ta nên làm gì khi có một người anh em cố gắng làm chúng ta xa cách Đức Chúa Trời?

3. Ai đã ban những người anh em cho chúng ta?

**“Trong tiếng Anh, bạn ko thể đánh vần chữ anh em (brothers),
mà không có chữ những người khác (others).”**

Chị Em Gái

I Ti-mô-thê 5:2:
**“Các bà cao tuổi
như mẹ, các thiếu
nữ như chị em, với
tất cả sự thánh
khiết.”**

Ý nghĩa: Trong câu Kinh Thánh trên, Phao-lô dạy bảo Ti-mô-thê hãy đối xử với những người nữ trẻ tuổi “như chị em”. Chị em là những người thân thuộc với bạn và được sinh ra từ cùng cha mẹ. Những người được tái sinh ở trong Đấng Christ cũng được coi như là anh chị em. Cách chúng ta nên đối xử với các mối quan hệ huyết thống cũng là cách chúng ta nên đối xử với gia đình Cơ Đốc nhân. Đức Chúa Trời cũng có nói thêm rằng cách đối xử của chúng ta với các chị em trong Đấng Christ

phải “với tất cả sự thánh khiết”. “Sự thánh khiết” được định nghĩa là sự thanh sạch hoặc trong trắng.

Áp dụng: Trong thư tín Rô-ma, Phao-lô gọi Phê-bê là người chị em thuộc linh. Những phẩm chất mà Phao-lô đã nhận thấy ở cô ấy là một người đầy tớ, một thánh đồ và một người giúp đỡ (hỗ trợ). Các chị em nên cố gắng giúp đỡ những người còn lại trong gia đình. Hai chị em nổi tiếng nhất trong Kinh Thánh là Ma-ri và Ma-thê. Họ nổi tiếng vì mối quan hệ với Chúa Jê-sus và vì sự phục vụ của họ (Lu-ca 10:38-42).

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Ma-thi-ơ 12:50; Mác 10:30; Gia-cơ 2:15

1. Ai là chị em thuộc linh của Sứ đồ Phao-lô?

2. Ma-ri và Ma-thê nổi tiếng vì điều gì?

3. Bạn đối xử với những người chị em mình như thế nào?

“Hãy làm một việc tử tế dù bạn có thể không nhìn thấy kết thúc của nó, nhưng giống như những gợn sóng lan rộng, nó có thể chạm đến cõi đời đời.”

Ai Được Ban Cho Nhiều Sẽ Bị Đòi Lại Nhiều

Lu-ca 12:48b:
“Vì ai đã được ban cho nhiều thì sẽ bị đòi lại nhiều; ai đã được giao cho nhiều hơn thì sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn.”

Ý nghĩa: “Ai” tức là bất kỳ ai. “Đòi lại” có nghĩa là tìm đến, đòi hỏi hoặc yêu cầu điều gì đó từ một người. Người ta sẽ quy trách nhiệm cho bạn nếu họ đầu tư cho bạn. Từ “giao cho” có nghĩa là trao cho hoặc đặt cọc. Người được ban cho nhiều bao giờ cũng được kỳ vọng phải làm nhiều hơn. Áp lực chu toàn bổn phận được bù đắp bằng những ân phước khi được ban cho nhiều!

Áp dụng: Khi làm việc với ngân hàng, bạn không muốn nhận được những gì bạn đã bỏ vào, cộng với tiền lãi. Một người có trách nhiệm sẽ không thiếu nhiệm vụ. Có lẽ bạn nghĩ rằng người không có gì để làm nên được giao nhiều trách nhiệm hơn. Tuy nhiên, điều ngược lại mới đúng. Người hoàn thành nhiệm vụ của mình sẽ được giao cho nhiều hơn, và điều này cũng đúng trong một gia đình. Người đáng tin cậy sẽ được tin tưởng nhiều hơn, và người có trách nhiệm sẽ được giao cho nhiều trách nhiệm hơn.

Một số câu Kinh Thánh khác để nghiên cứu: Ma-thi-ơ 25:14-30; II Ti-mô-thê 2:2; Gia-cơ 3:1

1. Người khác đã đầu tư điều gì vào bạn mà có thể sau này họ sẽ tìm đến bạn?

2. Ai sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn?

3. Bạn đã được ban cho điều gì mà Đức Chúa Trời sẽ đòi hỏi cho sự đầu tư của Ngài?

“Nơi nào được kỳ vọng nhiều, nơi đó được giao phó nhiều!”

Bài học Kinh Thánh dành cho

GIA ĐÌNH

Scott Hanks

Dịch giả: David Tô & Phục Hưng

NHÀ XUẤT BẢN ĐÀ NẴNG

Số 03 Đường 30 Tháng 4 - Q. Hải Châu - TP. Đà Nẵng

ĐT: 0236 3797814 - 3797823 * Fax: 0236 3797875

www.nxbdanang.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản:

NGUYỄN THÀNH

Biên tập:

Liên kết xuất bản: Tô Ngọc Hoàng Bích

Địa chỉ: 36 Phước Lý 6, Hòa Minh, Liên Chiểu, Đà Nẵng

In cuốn, khổ 14,3 x 20,3 cm, tại Công ty CP In & Dịch vụ
Đà Nẵng, 420 Lê Duẩn - TP. Đà Nẵng. ĐT: 0236. 3822724. Email: daprico@gmail.com. Số ĐKXB: . Số QĐXB:

Nhà xuất bản Đà Nẵng cấp ngày

. Mã ISBN:

. In xong và nộp lưu chiểu tháng năm 2024.

